

عنوان مقاله:

گویش سنجی رایانشی تنوعات آوایی گویش تالشی در استان گیلان

محل انتشار:

مجله زبان فارسی و گویش های ایرانی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

بهروز قسمت پور - دانشجوی دکتری زبان شناسی همگانی، دانشگاه پیام نور تهران

علی رضاقلی فامیان - دانشیار زبان شناسی همگانی، دانشگاه پیام نور تهران

سیف الله ملایی پاشایی - استادیار زبان شناسی همگانی، دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

گویش سنجی، گرایشی نوین و برآمده از گویش شناسی کلاسیک است که در آن تفاوت ها و تمایزات گویش های یک ناحیه به صورت آماری محاسبه و با نقشه ها و اطلس های گویشی بازنمایی می شود. در پژوهش حاضر کوشیده ایم براساس روش تحلیل انبوهه داده های گویشی و با بهره گیری از بسته نرم افزاری گویش سنجی و نقشه نگاری RuG/L۰۴، چشم اندازی از تنوعات آوایی زبان تالشی را ارائه دهیم. جامعه آماری این پژوهش ساکنان آبادی های تالش زبان ۵ شهرستان تالش، رضوانشهر، ماسال، فومن و شفت است. از هر شهرستان ۱۰ روستای بالای ۱۰۰ خانوار انتخاب، و روستای تالش زبان «عنبران» از شهرستان نمین استان اردبیل نیز اضافه شد و جمع روستاها به ۵۱ رسید. از هر روستا سه گویشور در رده سنی نوجوان، میان سال و سالمند انتخاب، و با آنها مصاحبه حضوری انجام شد. ابزار پژوهش، از پرسشنامه های زبانی سوادش و لایزیک بود که مشتمل بر ۶۵ واژه در ۱۰ مقوله واژگانی بود. نتایج پژوهش نشان داد که در تمام گونه های تالشی تشابهات و تنوعات آوایی وجود دارد که در حوزه های تناوب آوایی و تنوعات در همخوان ها و واژه ها بررسی گردید.

کلمات کلیدی:

گویش سنجی رایانشی، گونه های زبانی، تنوعات آوایی، زبان تالشی، تحلیل انبوه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1990072>

